

บทที่ 5 สรุปและขอเสนอแนะ

การศึกษาการจัดดอกไม้ไทยสมัยรัตนโกสินทร์แบบประณีต และแบบสากระนิยม เป็นการเสนอเนื้อหาในหัวข้อสำคัญ 2 เรื่อง ก่อตัวคือเรื่องแรกเป็นการศึกษาวิวัฒนาการ ในเรื่องเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมา และเรื่องที่สอง เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดแบ่ง และแยกประเภทของการจัด ดอกไม้ไทยแบบไทยประณีต และแบบไทยสากระนิยม ให้เป็นหมวดหมู่ รวมทั้งยังได้จัดทำรูปภาพ ประกอบเพื่อความชัดเจนของรูปแบบ

จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ จากตำราเอกสารแผนพับคลอด งานการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งได้รับความอนุเคราะห์ให้ภาพประกอบใน การนำเสนอเนื้อหาเพื่อให้ง่ายในการศึกษา ข้อมูลทั้งหมดได้จัดแบ่งและแยกประเภทไว้ดังนี้

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

ประวัติความเป็นมาของการจัดดอกไม้ไทย

พบว่าหนังสือเกี่ยวกับการจัดดอกไม้ไทยส่วนใหญ่ได้กล่าวถึงงานพมาศหรือท้าว ศรีฯ พาลักษณ์ ซึ่งเป็นบุตรีของพระศรีมหาศรีสุธรรมราชน โภสほとในรัชสมัยพระร่วงเจ้าแห่งกรุงสุโขทัย เป็นบุคคลแรก ที่ได้คิดค้นการจัดดอกไม้ไทยโดยอ้างอิงจากหนังสือตารับท้าวศรีฯ พาลักษณ์ที่ได้มีการจัดดอกไม้ เป็นครั้งแรกในงานพระราชพิธีชงเปรียง วันเพ็ญเดือน 12 นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจึงมีการคิดค้น การประดิษฐ์เพื่อถวายในวันเพ็ญเดือน 12 หรือ ประเพณีลอยกระทง จนถึงปัจจุบัน

ในสมัยรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 1 สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงเล่าไว้ว่า เขาคุณตานี คิดของเจ้าพระยามหาเสนา (บุนนาค) เจ้าของในรัชกาลที่ 1 เป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ในการคิดค้นประดิษฐ์ดอกไม้เป็นรูปต่างๆ ต่อมาในรัชสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 ได้มีการติด ต่อกันข่ายกับต่างชาติจึงทำให้ประเทศไทยได้เกิดการปฏิรูปในด้านต่างๆ เช่น การปกครอง การศึกษา ตลอดจนการดำเนินชีวิต การแต่งกาย เครื่องใช้ของใช้ทั่วไปให้ถูกพัฒนาให้ทัดเทียมกับอารย ประเทศ การจัดดอกไม้ในรูปแบบสากระนิยม ได้มีการเริ่มต้นขึ้นโดย สมเด็จเจ้าฟ้าหญิงสุทธาทิพย์รัตน์ พระธิดาในรัชกาลที่ 5 ได้คิดค้น คัดแปลงการปักดอกไม้ขวดแบบฝรั่ง โดยให้มีการจัดแบบเล่น ระดับต่ำ ระดับสูง ดัดแปลงให้ห้อยลงมาข้างขวดและ ได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ จนเป็นการจัดแหกัน ในปัจจุบัน ส่วนการจัดดอกไม้ในรูปแบบไทยประณีต ก็ยังคงมีการรักษาเอกลักษณ์รูปแบบเดิม และ กิตติมศักดิ์แบบใหม่ๆ โดยเจ้านายและข้าราชการสำนักผู้ชายใน ต่อมาได้มีการสืบทอดความชำนาญ มาจนถึงรุ่นลูก รุ่นหลาน ทึ้งยังเผยแพร่เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปโดยจัดให้มีการเรียนการสอน หลักสูตรศึกษาทางศิลปหัตถกรรมในสมัยรัชกาลที่ 6 บังคับไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาประถม ศึกษา พุทธศักราช 2464

หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พุทธศักราช 2475 จอมพล ป.พิบูลย์สังคมรัตน์ ได้สนับสนุนให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาช่างสตรีไม่มีการก่อตั้งโรงเรียนการเรียนแห่งแรก ขึ้นที่วังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ วิชาการช่างสตรีได้พัฒนาขึ้นจนมีการก่อตั้งโรงเรียนการช่างสตรีเอกชนขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปีพุทธศักราช 2478 โดยอาจารย์เยือน ภานุพัต ซึ่งเป็นหัวที่มีฝีมือในราชสำนักของรัชกาลที่ 6 ในปีพุทธศักราช 2500 ทางราชการจึงได้จัดให้ก่อตั้งโรงเรียนการช่างสตรีขึ้นทั่วภูมิภาค

ปัจจุบัน ได้มีการอนุรักษ์พื้นฟุ่นการช่างสตรีไทยซึ่งรวมไปถึงวิชาช่างคอกไม้สัก โดยพระมหากรุณา ของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มีพระราชดำริให้จัดตั้ง วิทยาลัยในวังหลวงขึ้น โดยการศึกษาจากผู้ชำนาญการ ในวังซึ่งปฏิบัติราชการอยู่ในแผนพระราชฐานชั้นในส่วนการจัดคอกไม้รูปแบบสากล ได้มีการพัฒนานำอาหลักสูตรการเรียนการสอนตลอดจนรูปแบบต่างๆ มาเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง โดยทั่วไปได้บรรจุให้มีการเรียนการสอน วิชาการจัดคอกไม้รูปแบบสากลในหลักสูตรการศึกษาทั่วไปในโรงเรียน และวิทยาลัย ตลอดจนมีผู้เผยแพร่วิชาการจัดคอกไม้รูปแบบสากลในสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐบาลและเอกชน มีการนำเข้าวัสดุอุปกรณ์ตลอดจนคอกไม้สักจากต่างประเทศเพื่อเผยแพร่และพัฒนาการจัดคอกไม้รูปแบบสากล ทำให้ขยายวงกว้างในการจัดคอกไม้รูปแบบนี้ไปทั่วประเทศ

การจัดคอกไม้ไทยแบบไทยประเพณี

การจัดคอกไม้ในลักษณะนี้มีมาแต่โบราณ เป็นศิลปะที่กำเนิดจากงานช่างฝีมือของสตรีชั้นสูงในพระบรมมหาราชวัง ซึ่งมีขั้นตอนสลับซ้อน ละเอียดอ่อน เดิมเรียกว่าการประดิษฐ์คอกไม้สัก ซึ่งมีรูปแบบต่างๆ มากมายหลายประเภทที่นิยมกัน การใช้งาน และวัสดุที่นำมาประดิษฐ์สามารถแยกงานประเภทนี้ออกเป็นหมวดหมู่ได้ 6 ประเภท ได้แก่

1. งานไม้ลัม
2. งานไม้ตอง
3. งานแกะสลักผักและผลไม้
4. งานฉลุสลักหยวก
5. งานเครื่องเข่วนไทย
6. งานพุ่ม-พานคอกไม้

งานแต่ละประเภท ได้แบ่งแยกเป็นหมวดหมู่ตามรูปแบบดังเดิมและรูปแบบที่ประยุกต์ เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งาน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีการอนุรักษ์พื้นฟุ่นรูปแบบดังเดิมจากผู้ชำนาญงาน โดยเฉพาะวิทยาลัยในวังหลวง และคณาจารย์หลายท่านที่ได้สอนเกี่ยวกับการประดิษฐ์คอกไม้สักซึ่งจัดอยู่ในกระบวนการวิชาคหกรรมศาสตร์

การจัดดอกไม้ไทยแบบไทยสากล

การจัดดอกไม้ไทยในลักษณะนี้เป็นการรับเอาอิทธิพลเกี่ยวกับศิลปะการจัดดอกไม้ของประเทศในแถบตะวันออกโดยอาศัยหลักในการจัดตามทฤษฎีของปัจจุบันทางวิชาการออกแบบ ซึ่งเริ่มนิยมเมื่อรัชกาลที่ 5 ในยุคแรกเริ่มของการจัดในลักษณะนี้ว่า “การปักขวด” โดยมีสมเด็จเจ้าฟ้าหญิงสุทาราพิพัฒน์เป็นองค์แรกที่คิดค้นการจัดให้มีการไล่ระดับ ต่ำ-สูง ตัดใบใหม่การหอยลงมาทางขวดจนพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน

ที่จะศึกษาศิลปะในการจัดดอกไม้ลักษณะนี้จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ดังๆ 3 ประการ คือ

1. แนวคิดในการจัดดอกไม้ General Idea of Floral Arrangement

2. ลักษณะของดอกไม้ Flower Shapes

3. ทฤษฎีพื้นฐานในการจัดดอกไม้ The basic Theory of Flower Arrangement

ในแต่ละทฤษฎีเมื่อทำการศึกษาแล้วจะทำให้ผู้ศึกษาก็ได้แนวคิดและสร้างสรรค์ศิลปะในการจัดดอกไม้ได้ด้วยตนเองโดยอาศัยหลักวิชาการออกแบบ ได้แก่ การใช้สี การใช้รูปทรง การใช้เส้น การจัดวางของไฟ ลักษณะของพื้นผิว ความกลมกลืน ความขัดแย้ง เป็นตัวช่วยในการสร้างสรรผลงาน ในปัจจุบันตารานอกสาร ตลอดจนแหล่งความรู้ และผู้เชี่ยวชาญ มีการขยายอยู่ทั่วประเทศ เพราะการจัดดอกไม้ลักษณะนี้เป็นที่นิยมเพิ่มขึ้น วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนเทคนิคขั้นตอนในการจัดสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ยาก สามารถเลือกซื้อ ดอกไม้และอุปกรณ์ในการจัดได้ทั้งของที่ผลิตภายในประเทศและผลิตจากต่างประเทศอย่างมากมายหลากหลายรูปแบบ

จากรายละเอียดของการศึกษาการจัดดอกไม้ไทยสมัยรัตนโกสินทร์ทั้งรูปแบบไทยประณีตและไทยสากลนี้จะเห็นได้ว่าการจัดดอกไม้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมตามช่วงเวลาหนึ่งๆ

ขอเสนอแนะ

การรักษาเอกลักษณ์ความเป็นไทยทำให้ศิลปะรวมไว้ถึงการจัดดอกไม้แบบไทยประณีตที่แสดงออกถึงความละเอียดอ่อน งดงาม สมควรที่จะมีการอนุรักษ์ และพื้นฟูให้อยู่คู่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ การมีจิตใจที่ดีงาม มีลักษณะนิสัยที่อ่อนโยน นิ่มนวล เป็นผลผลอย่างหนึ่งจากการฝึกฝน เรียนรู้ การจัดดอกไม้แบบประณีต ความหวานและการพัฒนาทางค่านสั่งคุม ตลอดจนการศึกษาเพื่อให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ สร้างผลให้การจัดดอกไม้ไทยต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา นี้จุบันการจัดดอกไม้แบบไทยสากลจึงมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามวิถีไทย ซึ่งมักจะรับเอาความเปลี่ยนใหม่มาพัฒนาใช้อยู่เสมอ การแสดงออกถึงความสามารถเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในนานาอารยประเทศ ดังนั้นการจัดดอกไม้ไทยจึงควรมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และพื้นฟูศิลปะการจัดดอกไม้แบบดั้งเดิมให้อยู่คู่กับความเป็นไทยตลอดไป

สำหรับผู้ที่ประกอบอาชีพการจัดดอกไม้สดในปัจจุบันควรมีการศึกษาในด้านการจัดดอกไม้ทั้งสองแบบให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและถ่องแทเพื่อสามารถนำไปใช้พัฒนาและออกแบบการจัดให้สูงต้องตามหลักการและระเบียบประเพณี โดยมีจิตสำนึกรักภักดีในเรื่องของการอนุรักษ์ ห่วงแห่นในศิลปะ วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมให้สืบทอดสู่ไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

ผู้ที่ต้องการศึกษาในเรื่องของการจัดดอกไม้แบบต่างๆ ต้องไปควรจะศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับวิธีการนำเอาการจัดดอกไม้แบบประณีตมาประยุกต์กับการจัดดอกไม้แบบไทยสากลให้เข้ากันยุคสมัยที่เปลี่ยนไป โดยมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีของประเทศไทย และเป็นการส่งเสริมศิลปะการจัดดอกไม้ของชาติให้สืบทอดสู่ไป สามารถใช้เป็นอาชีพสำหรับคนไทยต่อไปในอนาคต